

Sygn. akt IV CSK 270/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa K. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.
przeciwko P. [...] Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 2 stycznia 2013 r., sygn. akt XII Ga [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.800
(tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek, gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności przytoczone przez skarżącego odpowiadają tym, o jakich jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Pozwany wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), polegającą na niewłaściwym zastosowaniu przez sąd II instancji art. 84 § 2 k.c. oraz § 8 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 11 września 2009 r. w sprawie określenia sposobu i trybu organizowania przez P. SA przetargów i rokowań na zbycie aktywów trwałych (Dz.U. Nr 155, poz. 1231).

Zakres rozpoznania sprawy w ramach przedsądu nie pozwala Sądowi Najwyższemu na badanie zasadności zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej, a skonfrontowanie uzasadnienia zaskarżonego wyroku z uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozawala stwierdzić, żeby skarga pozwanego była oczywiście uzasadniona, a więc już na pierwszy rzut oka i bez potrzeby przeprowadzania bardziej złożonych rozumowań (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 stycznia 2011 r., IV CSK 485/10, nie publ. oraz z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Trzeba dodać, że przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało, a w przypadku prawa procesowego - mogło spowodować, wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ.). Pozwany w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie

skargi kasacyjnej do rozpoznania poprzestał na wskazaniu przepisów prawa, z którymi zaskarżony wyrok - jego zdaniem - ma pozostawać w sprzeczności, ale nie wyjaśnił, jaka powinna być właściwa wykładnia tych przepisów przez Sąd II instancji na tle ustalonych okoliczności faktycznych sprawy.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 108 § 1, art. 98 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

aw
db